

**การวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ
กรณีการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการอาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์**

**An Analysis of the Suggestions by the Committees of Experts
Responsible for Academic Works Evaluation:
A Case Study of the Academic Position Appointment Requests by Lecturers of
Faculty of Humanities and Social Sciences**

วาสนา สีลาภเกื้อ*
Vassana Seelapkuea*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการ
ประเภทงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รวบรวมข้อมูลจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในแบบสรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการ
โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อวิเคราะห์และทำความเข้าใจคุณลักษณะสำคัญและความหมายของ
ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของคณาจารย์ผู้ที่ยื่นขอกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการ รวม 70 คน ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2563 จำนวน 202 รายการข้อเสนอแนะ นำมาจัดรายการ
หมวดหมู่ กลุ่มคำ แจกแจงความถี่ เพื่อหาค่าความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละ และนำมาจัดลำดับรายการสำคัญตามค่าเฉลี่ย
ร้อยละสูงสุด 5 ลำดับแรก

ผลการวิจัยพบว่าข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอกำหนด
ตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งและไม่ได้รับการแต่งตั้ง ในหมวดหมู่รายการสำคัญที่เหมือนกัน ได้แก่ การเขียน
งานวิจัยในบทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การนำเสนอเนื้อหาในบทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและ
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3 ของงานวิจัย สำหรับหมวดหมู่รายการสำคัญที่ต่างกัน ได้แก่ การ
เรียบเรียงเนื้อหา ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง บทที่ 4 ผลการวิจัย และบทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ซึ่งผลจากการ
วิเคราะห์ครั้งนี้ทำให้ทราบว่าในการพิจารณาผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อข้อมูลในบทที่ 5 การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3

ซึ่งข้อมูลสำคัญดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีข้อมูลสนับสนุนให้แก่คณาจารย์ผู้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการเพื่อสร้างความ
ตระหนักในคุณภาพของผลงานวิจัย และข้อพึงระวังในการทำผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยต่อไป

คำสำคัญ : ข้อเสนอแนะ, คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ, ประเมินผลงานทางวิชาการ, ขอตำแหน่งทางวิชาการ

Abstract

This study aimed to analyze the suggestions given by specialized committees of academic works evaluation on academic works in the category of research studies submitted by lecturers of Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University (Pattani Campus). Data were collected from the committees of experts' suggestions given in the forms for the evaluation of academic works. The content analysis was employed in this research in order to identify the key issues in the evaluation forms and elicit meanings of the experts' suggestions on research studies submitted by 70 lecturers in 2010-2020. The statistics used for analyzing the data were frequency distribution and percentage. 202 items of suggestions were categorized according to contents and key words, and the five highest frequency suggestions in each category were reported.

The findings revealed that the specialized committee members' suggestions on academic works submitted by both the candidates granted the requested academic positions and the ones not granted the positions were found similar in the three categories of suggestions: research writing in unit 5 which covered conclusions, discussion, and suggestions; the presentation of the contents in research papers in unit 2 which included review of related literature and studies; and data analysis in unit 3. The suggestions concerning the organization of the research papers, population, and sample selection methods, research findings in unit 4, and research methodology in unit 3, which were given to the research papers submitted by the two groups of candidates were found different. The results of the analysis reflected that when evaluating academic works in the category of research studies, committees of qualified experts particularly focused on the details presented in unit 5, unit 3, and unit 2, respectively.

Such significant findings provided the researcher supports for raising the awareness of lecturers requesting academic title appointment on the quality of the research works and well-grounded remarks on the lecturers' academic works in the category of research studies.

Keywords: Suggestions, Committees of Experts, Academic Work Evaluation, Academic Position

Appointment Request

หลักการและเหตุผล

การเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการเป็นการแจ้งความประสงค์ในการขอรับการประเมินเพื่อเข้าสู่กระบวนการพิจารณาให้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นของคณาจารย์ โดยพิจารณาจากคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ความรู้ ความสามารถด้านการสอน ผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ที่สะท้อนให้เห็นถึงปริมาณและคุณภาพที่แสดงถึงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรง

ตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นตามที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559 หมวด 6 ตำแหน่งทางวิชาการ มาตรา 63 ได้ระบุไว้ว่า “คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้ 1) ศาสตราจารย์ 2) รองศาสตราจารย์ 3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และ 4) อาจารย์” (พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559, 2559) โดยสภาสถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการพัฒนาคณาจารย์ให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นตามหลักเกณฑ์และ

วิธีการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ การที่คณาจารย์ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น เป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพวิชาการและนวัตกรรม ของประเทศ ซึ่งครอบคลุมผลงานที่คณาจารย์ได้นำ ความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาของตนมาใช้ในการ แก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม หรือประเทศ ตลอดจนผลักดันให้สถาบันอุดมศึกษาไทยก้าวสู่ความเป็น สถาบันอุดมศึกษาชั้นนำระดับนานาชาติและเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560., 2560)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้กำหนด ขั้นตอนและวิธีการเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสมกับ พันธกิจและนโยบายการพัฒนาอาจารย์ของแต่ละ สถาบันอุดมศึกษาไม่ต่ำกว่ามาตรฐานกลางที่ ก.พ.อ. กำหนด ไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ว่า ด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ โดยถือปฏิบัติตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรง ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ ในการพิจารณาผลงานทางวิชาการและ ตัดสินให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม ยกเว้นการ พิจารณาเสนอขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ หากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ พิจารณาแล้วมีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพ ผลงานทางวิชาการของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ อยู่ในเกณฑ์หรือไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.กำหนด ให้ถือเอา ผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการตัดสินของ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้โดยไม่ต้องมีการประชุมอีก ดังนั้นสภาสถาบันอุดมศึกษาจะพิจารณาอนุมัติหรือไม่ อนุมัติการแต่งตั้งคณาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการหรือไม่ขึ้นขึ้นอยู่กับผลการพิจารณาของ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นสำคัญ

ในการพิจารณาคุณภาพผลงานทางวิชาการโดย คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้มีการจัดประเภทผลงาน ทางวิชาการที่กำหนดไว้ในประกาศ ก.พ.อ. กลุ่มที่ 1 คือ งานวิจัย ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นผลงานทางวิชาการหลักที่ นำมาใช้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่ง คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะในประเด็นที่ หลากหลายทั้งในด้านที่เป็นลักษณะเด่นและข้อบกพร่อง ของผลงานเพื่อเสนอแนะเป็นแนวทางในการพัฒนางาน ในโอกาสต่อไป ประกอบกับประสบการณ์ของผู้วิจัยใน ฐานะผู้ปฏิบัติงานด้านสนับสนุนการเสนอขอ กำหนด ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต ปัตตานี มาเป็นเวลา 16 ปี พบเห็นข้อเสนอแนะของ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเป็นจำนวนมาก มีทั้ง ข้อเสนอแนะที่คล้ายคลึงกันและต่างกัน ซึ่งมีผลต่อการ ได้รับอนุมัติหรือไม่อนุมัติการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาเรื่องการ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ ทำหน้าที่ในการประเมินผลงานทางวิชาการ ว่าควรมี ประเด็นใดบ้างที่ส่งผลการประเมินคุณภาพผลงานวิจัย ของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ หากคณาจารย์ ได้รับรู้ข้อมูลที่เป็นข้อเสนอแนะเหล่านั้นก่อนที่จะเสนอ ขอตำแหน่งทางวิชาการ คาดว่าจะส่งผลดีต่อการ พัฒนาผลงานวิจัยให้เป็นไปตามเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด ได้ อีกทั้งจะส่งผลให้มีจำนวนผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งทางวิชาการเพิ่มขึ้นซึ่งเป็นการสะท้อนคุณภาพที่ แสดงถึงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเป็นสิ่งสำคัญในการ พัฒนาคุณภาพวิชาการและนวัตกรรมของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ วิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มี ต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของบุคลากร สายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วิธีการศึกษา

1. วิธีการวิจัย : การวิจัยเชิงคุณภาพ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในแบบสรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการอย่างเป็นระบบและจัดหมวดหมู่ข้อเสนอแนะอย่างมีแบบแผน วิเคราะห์และทำความเข้าใจคุณลักษณะสำคัญ รวมทั้งความหมายของข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สอดคล้องตามแนวคิดการวิจัยเชิงคุณภาพของ ชำนาญ ปาณวงษ์ (2563)

2. ขอบเขตการศึกษา

2.1 ด้านประชากร คือ รายการข้อเสนอแนะในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ¹ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์ที่ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการด้วยหลักเกณฑ์ตามประกาศของ ก.พ.อ. ฉบับ พ.ศ. 2550 และพ.ศ. 2560 รวม 70 คน ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2563 รวมจำนวน 202 รายการข้อเสนอแนะ

2.2 ด้านเนื้อหา คือ ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการพิจารณาประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการของผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ โดยการจัดหมวดหมู่และจัดกลุ่มคำ

ตามรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยแบบฉบับสมบูรณ์ โดยทั่วไปจะยึดตามหลักสากลมักจะประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนนำ ส่วนเนื้อความ และส่วนประกอบตอนท้าย โดยงานวิจัยนี้จะกล่าวถึงบทที่อยู่ในส่วนเนื้อความ จำนวน 5 บท ได้แก่ บทที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์/ความมุ่งหมายในการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น(ถ้ามี) สมมติฐาน (ถ้ามี) นิยามศัพท์เฉพาะ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย สำหรับเนื้อหาในบทที่ 2 จะกล่าวถึงแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ต่อมาจะเป็นบทที่ 3 จะกล่าวถึงวิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/แหล่งข้อมูล เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ และเนื้อหาในบทต่อไป คือ บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลหรือผลการวิจัย สรุปสุดท้ายด้วยบทที่ 5 บทสรุป เป็นการสรุปผลการวิจัยอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ (การเขียนรายงานการวิจัยแบบฉบับสมบูรณ์, 2564) ในการจัดหมวดหมู่และจัดกลุ่มคำตามจำนวนบทของรายงานวิจัยข้างต้นแล้ว ได้มีการเพิ่มหมวดหมู่อีก 1 รายการ คือ เรื่องอื่น ๆ ได้แก่ ภาพรวม การพิสูจน์อักษร การพิมพ์ผิด การอ้างอิง การเรียบเรียงเนื้อหา จริยธรรมวิจัย

2.3 ด้านพื้นที่ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 1 ขอบเขตประชากรที่ใช้ในการศึกษา

การแต่งตั้ง/ไม่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง	ผู้ขอตำแหน่ง(คน)				ผลงานวิจัย (ชิ้นงาน)		ข้อเสนอแนะ (รายการ)	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับการแต่งตั้ง	53	6	59	84.29	116	87.88	139	68.81
ไม่ได้รับการแต่งตั้ง	9	2	11	15.71	16	12.12	63	31.19
จำนวนรวม	62	8	70	100.00	132	100	202	100

¹ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ จำนวน 1 คน และกรรมการ จำนวน 3 คน (ต่อผู้ยื่นขอตำแหน่ง 1 ราย)

จากตารางที่ 1 แสดงจำนวนขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการศึกษามาจากจำนวนผู้ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ จำนวน 70 คน โดยมีจำนวนผลงานวิจัยที่นำมายื่นขอตำแหน่งทางวิชาการ รวม 132 ชิ้นงาน มีผู้ยื่นผลงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 87.88 (116 ชิ้นงาน) และยื่นผลงานวิจัยเพื่อขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 12.12 (16 ชิ้นงาน) มีรายการข้อเสนอแนะต่อผลงานวิจัยรวม 202 รายการ เป็นข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 68.81 (139 รายการ) และเป็นข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการของผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 31.19 (63 รายการ)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 2 รหัสรายการหมวดหมู่และจัดกลุ่มคำ

รายการบทของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	รหัส
บทที่ 1 บทนำ	ch1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	ch1-1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	ch1-2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	ch1-3
ขอบเขตการวิจัย	ch1-4
ข้อตกลงเบื้องต้น(ถ้ามี)	ch1-5
สมมติฐานการวิจัย(ถ้ามี)	ch1-6
นิยามศัพท์เฉพาะ/คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย	ch1-7
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย	ch1-8
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	ch2
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	ch3
ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	ch3-1
การเก็บรวบรวมข้อมูล	ch3-2
เครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	ch3-3
การวิเคราะห์ข้อมูล	ch3-4
บทที่ 4 ผลการวิจัย	ch4
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	ch5

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 จัดประเภทรายการข้อเสนอแนะตามกลุ่มของผลงานทางวิชาการโดยจำแนกออกเป็นผลงานวิจัย หนังสือ ตำรา บทความทางวิชาการ

3.2 เลือกรายการข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยจำแนกออกเป็น 2 ชุด คือ ข้อมูลชุดที่ 1 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และข้อมูลชุดที่ 2 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

3.3 จัดรายการหมวดหมู่และจัดกลุ่มคำและสร้างรหัสตามรายการบทของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ดังตารางที่ 2 ดังนี้

รายการบทของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์	รหัส
ภาพรวม	I1
การพิสูจน์อักษร การพิมพ์ผิด	I2
การอ้างอิง	I3
การเรียบเรียงเนื้อหา	I4
จริยธรรมวิจัย	I5
อื่น ๆ	I6

3.4 ต่อมาแจกแจงความถี่แต่ละรายการตามรหัสที่กำหนดลงในโปรแกรมสำเร็จรูปที่ใช้เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ ได้แก่ การหาค่าความถี่ และค่าเฉลี่ยร้อยละ เป็นต้น

3.5 จัดลำดับรายการสำคัญตามค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุด 5 ลำดับแรก จากข้อมูลชุดที่ 1 คือ จัดลำดับได้ ดังนี้ 1) บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 2) การเรียบเรียงเนื้อหา 3) การวิเคราะห์ข้อมูล 4) บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 5) ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง สำหรับข้อมูลชุดที่ 2 คือ จัดลำดับได้ ดังนี้ 1) บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 2) บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) บทที่ 4 ผลการวิจัย 4) บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย และ 5) การวิเคราะห์ข้อมูล

4. เครื่องมือในการวิจัย

แบบสรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยการศึกษาเพื่อสร้างข้อสรุปอุปนัยจากเอกสารแบบประเมินคุณภาพผลงานวิจัย โดยกำหนดประเด็นตามรายการบทของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และวิเคราะห์เนื้อหา

ตามหลักการวิเคราะห์ข้อมูลของ สุรางค์ จันทวานิช (2561) ระบุว่า การวิจัยเชิงคุณภาพที่ศึกษาเอกสารแบบประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการ สามารถใช้ได้ทั้งวิธีการเชิงปริมาณ และวิธีการเชิงคุณภาพ โดยวิธีการเชิงปริมาณ คือ การทำให้ข้อมูลเอกสาร ได้แก่ ถ้อยคำ ประโยคหรือใจความในเอกสารเป็นจำนวนที่วัดได้ แล้วแจกแจงจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือใจความเหล่านั้น

การอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาได้จำแนกข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิออกเป็น 2 ชุด คือ ข้อมูลชุดที่ 1 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ และข้อมูลชุดที่ 2 ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ สำหรับข้อมูลชุดที่ 1 จากรายการข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 139 รายการ พบข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการหาความถี่และการจัดลำดับรายการข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ลำดับ	รหัส	รายการหมวดหมู่	จำนวน	ความถี่	ร้อยละ
1	ch5	บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	139	20	14.39
2	l4	การเรียบเรียงเนื้อหา	139	18	12.95
3	ch3-4	การวิเคราะห์ข้อมูล	139	16	11.51
4	ch2	บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	139	15	10.79
5	ch3-1	ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	139	12	8.63

ผลการจัดลำดับความถี่ของรายการหมวดหมู่ของข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการ ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ มีสัดส่วนสูงสุด คือ ข้อเสนอแนะในรายการหมวดหมู่บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ คิดเป็นร้อยละ 14.39 สามารถสรุปรายการข้อเสนอแนะคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวในประเด็นนี้ได้ดังนี้

ด้านสรุปผลการวิจัย

“ผลการศึกษามีความขัดแย้ง ไม่สอดคล้อง ไม่ตอบวัตถุประสงค์ ไม่สามารถสรุปผลการศึกษาได้ รวมทั้งการสรุปผลการวิจัยไม่มีลักษณะเชิงประจักษ์จากข้อมูลที่น่าเสนอในงานวิจัย”

ด้านการอภิปรายผล

“ขาดการอภิปรายผล ซึ่งเป็นส่วนที่มีความสำคัญในการวิจัย การอภิปรายผลไม่ครบถ้วน การอภิปรายมีความล้นเกิน การอภิปรายผลยังขาดความลุ่มลึกทางวิชาการ ไม่สะท้อนถึงศาสตร์ในสาขาที่เสนอขอ ซึ่งยังไม่ได้กล่าวถึงความสอดคล้องหรือขัดแย้งกับทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ ที่ได้ทบทวนไว้หรือไม่อย่างไร ควรมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์จากการทบทวนวรรณกรรมในการอภิปรายผล ขาดการอภิปรายผลที่แสดงให้เห็นความเชื่อมโยงผลของการวิจัยที่มีเข้าด้วยกัน ดังนั้น ควรจะวิเคราะห์ผลการศึกษาละประเด็นให้ถ่องแท้ แล้วจึงนำมาวิเคราะห์ อภิปรายผล ให้เชื่อมโยงกัน เพื่อให้ตอบวัตถุประสงค์ได้ ในการอภิปรายผล ควรมีข้อมูลหรือทฤษฎีอ้างอิงประกอบการอภิปรายผล และเพื่อรับรองการคิดวิเคราะห์ในการวิจัย และเพื่อยืนยันว่าจะเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด อีกทั้งการนำ

ทฤษฎีมาใช้ในการอภิปรายผลจะต้องให้คำวิพากษ์วิจารณ์ แนะนำโดยอภิปรายผลการวิจัยว่าเกิดขึ้นเพราะเหตุใด สาเหตุการเกิดผล โดยเปรียบเทียบกับข้อสรุปที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม หรือ งานวิจัยของผู้อื่น ได้รายงานไว้แล้วมาสนับสนุน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญของงานวิจัย”

ด้านข้อเสนอแนะ

“งานวิจัยส่วนใหญ่มีการให้ข้อเสนอแนะแบบที่กระจัดกระจายขาดการบูรณาการแสดงความเป็นเอกภาพข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการขาดความเชื่อมโยง และไม่ได้มีรากฐานมาจากผลการศึกษาและข้อค้นพบในบทความวิจัยมากนัก รวมถึงข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรปรับประเด็นข้อเสนอแนะให้ชัดเจน ความเป็นกลุ่ม ๆ ละเรื่อง และชี้ทางแก้ไขให้ชัดเจน ข้อเสนอแนะที่เกินกว่าผลการวิจัย ข้อเสนอแนะกว้างมากไม่สามารถนำผลมาใช้ได้ ควรมีการแยกแยะประเด็น สำหรับข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ควรอิงจากข้อค้นพบในงานวิจัย ส่วนข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไปควรอิงข้อบกพร่องของการวิจัย”

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวทำให้เห็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาในบทที่ 5 ตั้งแต่การสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ไปจนถึงการให้ข้อเสนอแนะ คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ความสำคัญในเรื่องนี้เป็นลำดับแรกเมื่อพิจารณาจากค่าสัดส่วนข้างต้น ซึ่งในผลงานวิจัยของผู้เสนอขอตำแหน่งทางวิชาการอาจตกหล่นในประเด็นดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องของการอภิปรายผล คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีการทักท้วงในเรื่องของการอ้างถึงทฤษฎีและการทบทวนวรรณกรรมมาสู่การสรุปและการเขียนอภิปรายผล หากขาดขั้นตอนในส่วนนี้ไป

กระบวนการวิจัยถือว่ายังไม่แล้วเสร็จ สอดคล้องกับการศึกษาของชาย โพธิสตา (2564) ที่กล่าวว่าหัวใจสำคัญของงานวิจัยอยู่ในขั้นตอนการอภิปรายผล การเขียนอภิปรายผลเป็นการทำนายภาพเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจและรับรู้เนื้อหาสาระจากข้อค้นพบนั้นว่ามีความสอดคล้องหรือแตกต่างจากคนอื่นอย่างไร และเป็นการแสดงศักยภาพของผู้วิจัยในการอธิบายและเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือของข้อค้นพบที่เกิดขึ้น (ณัฐพัชร์ อภิรุ้งเรืองสกุล และ ประสพชัย พสุนนท์, 2562) ดังนั้น การเขียนงานวิจัยในบทที่ 5 จึงเป็นสิ่งที่นักวิจัยควรระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งในการทำวิจัย และควรคำนึงถึงแนวทางที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะไว้เพื่อเพิ่มความรัดกุมให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นต่อไป

ลำดับรองลงมาเป็นเรื่องของการเรียบเรียงเนื้อหา คิดเป็นร้อยละ 12.95 โดยมีประเด็นข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวไว้สามารถได้ดังนี้

“ไม่ควรใช้วิธีการเรียบเรียง หรือนำเสนองานวิจัยด้วยวิธีเติมคำในงานของผู้อื่น หรือตัดต่อคำพูดหรือข้อความของคนอื่นมาเรียงต่อ ๆ กัน การเรียบเรียงบางตอนเนื้อหาอาจวกวนซ้ำซาก เนื้อหาในรายงานค่อนข้างสับสน เติมไปด้วยคำศัพท์ (Jargon) ที่ใช้โดยไม่มีเจตนา การเรียบเรียงเนื้อหาไม่ชัดเจน ตรงประเด็น ให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้ง่าย แนวคิดพื้นฐานไม่ได้แสดงถึงความล้ำสมัย แต่กลับแสดงถึงความเข้าใจลึกซึ้งของผู้เขียน การใช้แนวคิดสมัยใหม่จะต้องชัดเจนและใช้อย่างถูกต้อง ความที่เนื้อหาเยอะมาก ดังนั้น การนำเสนอเพื่อเรียบเรียงประเด็นและความโดดเด่นของเอกสารให้ผู้อ่านติดตามและตื่นตัว ยังทำได้ไม่น่าสนใจนัก การเรียบเรียงนำเสนอข้อมูลหลักเกณฑ์ในการอภิปราย การเรียบเรียงเนื้อหาที่ไม่แสดงให้เห็นความสอดคล้องกันของหัวข้อวิจัย การเรียบเรียงเนื้อหาขาดการใช้ถ้อยคำภาษาและสำนวนที่เหมาะสมรวมถึงการใช้ศัพท์แสงที่คลุมเครือ ไม่ควรตัดตอนเนื้อหามาจาก Full Paper ควรพัฒนาวิธีการเรียบเรียงและการ

นำเสนอเนื้อหาให้ครบถ้วนมากยิ่งขึ้น ภาษาเขียนเป็นประโยคยาวซับซ้อนทำให้เข้าใจยาก การนำเสนอเนื้อหาไม่เข้าประเด็นสำคัญของงาน การใช้ถ้อยคำภาษาและศัพท์แสงที่คลุมเครือ”

จากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในเรื่องการของการเรียบเรียงเนื้อหา ถึงแม้ว่ารายการนี้ไม่ถูกจัดอยู่หมวดหมู่ตามบทของรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ก็ตาม แต่ก็ประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ความสำคัญเป็นลำดับรองลงมาซึ่งการเขียนรายงานวิจัยหรือบทความวิจัยนอกจากจะต้องคำนึงถึงความถูกต้องและรูปแบบในการเขียน ดังที่ชาย โพธิสตา (2564) ระบุว่า รูปแบบการเขียนที่เข้าใจง่ายเป็นจุดมุ่งหมายของรายงานการวิจัย นั่นคือ การสื่อสารที่เราทำและได้พบจากการวิเคราะห์ให้อ่านใจได้ นอกจากนี้ สุรางค์ จันทรวาณิช (2561) กล่าวถึงการคำนึงถึงความถูกต้อง ความรัดกุม ความชัดเจน ความกลมกลืนและความต่อเนื่อง การเน้นความสำคัญ รวมถึงการภาษาที่ใช้ในรายงาน ควรเป็นภาษาที่เป็นทางการ กระชับ และเข้าใจง่าย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าสิ่งที่นักวิจัยไม่ควรพลาดก็คือการเทคนิคการถ่ายทอดและร้อยเรื่องราวให้มีความกลมกลืน สั้นไหล ตั้งแต่บทแรกจนถึงบทสุดท้าย ซึ่งถือว่าเป็นหนึ่งในทักษะสำคัญในการสรุปความและนำเสนองานวิจัยให้อ่านแล้วเข้าใจได้

ลำดับต่อมาเป็นการนำเสนอแนะในหัวข้อการวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งอยู่ในบทที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 11.51 มีประเด็นข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวไว้สามารถสรุปได้ดังนี้

“การวิเคราะห์ข้อมูลหลุดจากกรอบ การวิเคราะห์ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนส่งผลให้ผลการวิจัยไม่ตอบเจตนาวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลยังไม่ลุ่มลึก ตัวแปรไม่ชัดเจน ผลการวิเคราะห์ขาดความเชื่อมโยงกันระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นด้วยความแน่นของข้อมูล และการวิเคราะห์เชิงลึกและการเสนอแนะของข้อค้นพบให้ลุ่มลึกกว่านี้ ขาดการวิเคราะห์เชิงทฤษฎี ไม่มีการใช้

ทฤษฎีในการศึกษาและวิเคราะห์ พร้อมเสนอแนะข้อผิดพลาดที่พบเห็นตามกรอบทฤษฎี ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบ โดยการนำทฤษฎีพื้นฐานของศาสตร์ทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทำในลักษณะใด ผู้วิจัยต้องระบุให้ชัดเจน ส่งผลให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนได้”

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อมูลที่ยังขาดความลุ่มลึก ขาดความชัดเจน การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอีกเรื่องที่สำคัญต่องานวิจัย หากเราวิเคราะห์ข้อมูลผิดพลาดส่งผลงานการสรุปผลงานวิจัยที่ผิดพลาดตามไปด้วยดังนั้นจะต้องออกแบบการวิจัยให้รัดกุม มีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ตอบโจทย์วิจัยได้ด้วยวิธีใดอย่างไร เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้วิจัยและสอดคล้องกับ สุรางค์ จันทรวาณิช (2561) การวิเคราะห์เป็นกระบวนการที่รวมถึงกิจกรรมหลายๆ อย่างที่มุ่งไปสู่การทำความเข้าใจข้อมูลของผู้วิจัยได้มาองค์ประกอบที่สำคัญในการวิเคราะห์ คือ ตัวข้อมูล แนวความคิดในการวิเคราะห์ข้อมูล และประเด็นหรือปัญหาที่จะวิเคราะห์ สิ่งที่ผู้วิจัยควรตระหนัก คือ การมีกรอบความคิดหรือทฤษฎีที่หลากหลายจะมีความสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยวิเคราะห์ข้อมูลได้ลึกซึ้งและสร้างข้อสรุปที่หนักแน่น

ส่วนลำดับถัดมาว่าด้วยเรื่องการนำเสนอเนื้อหาในบทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 10.79 โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะสามารถสรุปได้ดังนี้

“ควรทบทวนทฤษฎีและงานวิจัยต่าง ๆ ให้กว้างขวางและลุ่มลึกกว่านี้ พบข้อบกพร่องจำนวนมากในการรวบรวมข้อมูลที่ผู้วิจัยไม่ได้จัดระเบียบ วิเคราะห์แยกแยะ และเรียบเรียงให้ดี ทฤษฎีและแนวคิดยังมีค่อนข้างน้อย ผลงานการวิจัยมีประโยชน์ แม้การพรรณนายังไม่ค่อยลึกซึ้งมากนัก ผลงานวิจัยยังขาดการทบทวนวรรณกรรม และการนำทฤษฎีมาใช้ในการอภิปรายผล (discussion) การทบทวนวรรณกรรมยังไม่

ครอบคลุม ไม่ครบถ้วน งานวิจัยที่อ้างอิงน้อยเกินไป ผู้วิจัยควรแสดงตัวอย่างงานเขียนที่หลากหลาย เพื่อให้เห็นประเด็นชัดเจน ต่อการนำไปวิพากษ์ วรรณกรรมขาดการสังเคราะห์ เป็นการยกข้อความมาจากนักวิชาการในประเด็นต่าง ๆ ไม่ได้วิเคราะห์ สังเคราะห์ประมวลข้อมูลประเด็นที่ต้องการศึกษา เชื่อมโยงประเด็นต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หรือชี้ให้เห็นประเด็นปัญหาในหัวข้อย่อยที่ต้องการศึกษา”

จากข้อความดังกล่าวพบว่างานวิจัยส่วนใหญ่มีการทบทวนวรรณกรรมที่ยังขาดความลึกซึ้ง รวมถึงจำนวนปริมาณเอกสารที่นำมาศึกษามีจำนวนน้อย และขาดการสังเคราะห์งานที่นำมาศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับชาย โทธิลีตา (2564) ได้กล่าวไว้ว่า การที่จะประสบความสำเร็จในการเขียนส่วนนี้ ต้องทำการทบทวนวรรณกรรมอย่างเป็นระบบ และมีเป้าหมายชัดเจน โดยเริ่มจากการคัดเลือกงานวิจัยเกี่ยวกับประเด็นที่สนใจศึกษา บททบทวนวรรณกรรมที่ดีควรเป็นการนำเสนอแบบสังเคราะห์ความรู้เป็นประเด็น ๆ หรือเป็นหัวข้อ ๆ ไม่ควรเขียนแบบเล่าถึงผลการศึกษาที่ผ่านมาโดยนักวิจัยเป็นรายคน แต่ควรสังเคราะห์และนำเสนอความรู้เป็นรายประเด็นที่ได้จากงานวิจัยหลายชิ้น กล่าวคือ ไม่ควรเอาผู้ศึกษาเป็นตัวตั้งในการนำเสนอ แต่ควรเอาประเด็นเป็นตัวเดินเรื่องในการเขียน วิธีนี้นอกจากความรู้ในแต่ละเรื่องจะถูกสังเคราะห์ให้มีความชัดเจนแล้ว ยังจะช่วยให้การนำเสนอมีความกระชับและเข้าใจง่ายด้วย

สำหรับรายการข้อเสนอแนะที่ค่าความถี่เป็นลำดับสุดท้ายหัวข้อประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นหนึ่งในหัวข้อย่อยของบทที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 8.63 โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มีความเห็นในประเด็นที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ดังนี้

“จำนวนประชากรที่ศึกษามีน้อยเกินไป ทำให้ผลงานวิจัยอาจมีความน่าเชื่อถือน้อย จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างยังมีความสับสนและไม่สอดคล้องตรงกัน ขาดความชัดเจนในการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก ขาดรายละเอียดในการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง การ

กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้มาตรฐาน รายละเอียดของตัวเลขโดยเฉพาะจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่คลาดเคลื่อนในรายงาน และในบทความวิจัย ไม่ตรงกัน ขาดการอธิบายการกำหนดวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การระบุที่มาและเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ไม่ได้กำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้ได้สัดส่วนเหมาะสมต่อกลุ่มประชากรที่ใช้ ลักษณะประชากรที่แตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรมอาจไม่สามารถนำมาอ้างอิงกับประชากรกลุ่มอื่นได้ หากสามารถแจกแจงรายละเอียด และนำเสนอให้ชัดเจนว่ามีหน่วยงานใดบ้าง/บุคลากร/เจ้าหน้าที่แบ่งเป็นใครบ้าง จะทำให้การวิจัยมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้เชื่อมโยงกับผลการวิเคราะห์ และเชื่อมโยงกับกลุ่มตัวอย่างว่าแต่ละกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนประชากรในกลุ่มใด เพิ่มจำนวนเท่าไร”

จากข้อเสนอแนะดังกล่าว พบว่าเห็นว่าเป็นงานวิจัยยังขาดความชัดเจนในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ขาดการอธิบายวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง การระบุที่มาและเหตุผลในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง และกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนน้อยเกินไป ทำให้งานวิจัยขาดความน่าเชื่อถือได้ ดังนั้นผลการวิจัยได้จากจากกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาเพื่อการวิจัยจะสะท้อนกลับไปยังประชากรทั้งหมดในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการวิจัยจะแสดงถึงความน่าเชื่อถือของงานวิจัย ดังที่ นคร เสรีรักษ์ และ ภรณ์ ติราชวรวิเศษ (2555) ตั้งข้อสังเกตที่ควรพึงระวังในการทำวิจัยที่จะละเลยไม่ได้อีกประการหนึ่งในเรื่องของระเบียบวิธีวิจัย

ตารางที่ 4 ผลการหาความถี่และการจัดลำดับรายการข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ลำดับ	รหัส	รายการหมวดหมู่	จำนวน	ความถี่	ร้อยละ
1	ch5	บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	63	17	26.98
2	ch2	บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	63	13	20.63
3	ch4	บทที่ 4 ผลการวิจัย	63	8	12.70
4	ch3	บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	63	6	9.52
5	ch3-4	การวิเคราะห์ข้อมูล	63	6	9.52

ผลการจัดลำดับความถี่ของรายการหมวดหมู่ของข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีค่าความถี่สูงสุดเป็นลำดับที่ 1 คือ ข้อเสนอในรายการหมวดหมู่บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ คิดเป็นร้อยละ 26.98 โดยมีข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวไว้สรุปได้ดังนี้

“จุดอ่อนสำคัญของงานวิจัย คือ ผู้วิจัยไม่สามารถระบุ “ช่องว่างหรือปัญหาของการวิจัย ผู้วิจัยควรกำหนดประเด็นที่ชัดเจน แล้วนำงานวรรณกรรมต่าง ๆ มาสนับสนุนหรือโต้แย้ง หรืออภิปรายว่าในประเด็นนั้น ๆ Discussion ควรสรุปเป็นประเด็นตามประเภทที่กำหนดไว้ เหตุผลคืออะไร แล้วจึงอภิปรายการอภิปราย ไม่ได้แสดง evidence จากข้อมูลวิจัย การอภิปรายสังเคราะห์ผลไม่ค่อยได้เชื่อมโยง และมักเขียนเป็นกิจกรรมของกลุ่มส่วนใหญ่ งานชิ้นนี้เขียนอธิบายสั้นไป จึงไม่ได้อธิบายกระบวนการก่อตั้งกลุ่ม

การจัดการความรู้ ผลที่ได้รับ (ดี ปกติ ไม่ดี) โดยไม่ได้ทำตารางเปรียบเทียบทุกส่วน จึงไม่สามารถเน้น/ชูประเด็นได้ว่าปัจจัยใดเป็นปัจจัยหลัก ปัจจัยรอง/สนับสนุนให้เกิดผลดี/ผลเสียต่อการพัฒนาชุมชน การอธิบายและสังเคราะห์ ยังไม่ชัดเจน คลุมเครือ และขาดการสนับสนุนเหตุผลที่ชัดเจน งานวิจัยไม่ได้ตอบคำถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อ 2 ที่ไม่มีรายละเอียด ข้อค้นพบทางเศรษฐกิจ และระบบเศรษฐกิจนอกระบบ จึงมีปัญหาทั้งเรื่องในผลวิจัยและอภิปรายผล”

จากรายการข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในประเด็นข้างต้น มีความเห็นในภาพรวมใกล้เคียงกับข้อมูลชุดที่ 1 ซึ่งผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการจำเป็นต้องคำนึงถึงหลักการในสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในงานวิจัยตามแนวทางที่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ไว้

สำหรับรายการข้อเสนอแนะที่จัดหมวดหมู่แล้วในลำดับรองลงมา คือ บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 20.63 โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

“การอ้างอิงวรรณกรรมยังขาดการคัดสรรประเด็นที่ควรนำอ้างอิงเท่าที่ควร ข้อมูลและงานที่ใช้อ้างอิง ทำกรอบแนวคิดค่อนข้างเก่ามาก สำหรับงานวิจัย ควรศึกษา definition ของ pragmatics จากพจนานุกรมศัพท์ภาษาศาสตร์ (ภาษาศาสตร์ทั่วไป) ประเด็นการใช้ภาษา โดยเน้นที่เจตนาของผู้พูดเป็นสำคัญ ขาดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ งานวรรณกรรมที่นำมายังไม่ครบถ้วนในประเด็นที่ทำการศึกษา เพื่อไปสู่การสร้างกรอบแนวคิดงานวิจัย ยังไม่ได้อธิบายและหาข้อมูลสนับสนุนในเรื่องที่กำลังศึกษาได้อย่างชัดเจน แต่เป็นการกล่าวเองของผู้วิจัย ถามตัวละครเพียง 2 – 3 คน เพื่อใช้เป็นข้อสนับสนุนว่า ในงานวิจัย ซึ่งยังหลักฐานมาสนับสนุน ส่วนทฤษฎีที่ใช้ยังไม่ค่อยสอดคล้องกับงานวิจัย การนำเสนอและค้นคว้าทบทวนงานวิจัยที่มีประโยชน์เป็นจำนวนมากนำไปสู่การ

พัฒนาการวิจัยในระยะต่อไปได้อย่างมีทิศทางที่ดี เชื่อได้ว่าจะมีผลงานที่มีศักยภาพต่อไป กรอบการวิจัยขาดความเชื่อมโยงของทฤษฎีเข้าสู่ Conceptual Framework ตัวแปรต้น และตัวแปรตามไม่ไปด้วยกัน”

สำหรับข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการให้ข้อสังเกตของเนื้อหาในบทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องค่อนข้างที่เป็นประเด็นสำคัญในการดำเนินการวิจัยเพื่อให้เห็นถึงความเชื่อมโยงเนื้อหาในลำดับถัดไป จำเป็นต้องศึกษาและทบทวนวรรณกรรมอย่างดีและเป็นระบบ และนำเสนอแบบสังเคราะห์ความรู้เป็นประเด็น ๆ ตามแนวทางกระบวนการวิจัยจากการศึกษาของ ชาย โพธิ์สีดา (2564)

ในลำดับต่อมาจัดอยู่ในลำดับที่ 3 คือ บทที่ 4 ผลการวิจัย คิดเป็นร้อยละ 12.70 โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีประเด็นข้อเสนอแนะสามารถสรุปได้ดังนี้

“ผลการวิจัยไม่ตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย สถิติวิจัยที่ใช้ยังธรรมดาเกินไปสำหรับการทำงานผลงานสำหรับเสนอขอตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ทำให้เห็นว่าการเขียนผลวิจัยไม่ยึดโยงกับระเบียบวิธีและแนวคิดกรอบที่กำหนดไว้จึงเป็นจุดอ่อน ผลการศึกษาขาดความลุ่มลึก ตอบวัตถุประสงค์จากผลการรวบรวมข้อมูลเท่านั้น ซึ่งยังขาดความเชื่อมโยงกับการทบทวนวรรณกรรม ขาดวิเคราะห์ที่ลุ่มลึก สรุปผลไม่ชัดเจน ไม่มีน้ำหนักเพียงพอ โดยภาพรวมไม่ให้ความรู้ใหม่หรือข้อสรุปที่ชัดเจนสรุปผลการวิจัยในเรื่องที่อยู่แล้ว” เป็นต้น

จากข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่กล่าวมาในข้างต้น ได้ให้มุมมองในเรื่องของการวิจัย ควรเป็นการเสนอรายละเอียดของสิ่งที่ได้พบจากการศึกษาหรือจากการวิเคราะห์ที่ได้ทำไว้แล้ว โดยหลักแล้วการเขียนผลการวิจัยหรือข้อค้นพบในบทนี้เป็นการเขียนแบบบรรยายข้อเท็จจริงที่ได้พบ เพราะฉะนั้นควรให้รายละเอียดของข้อค้นพบแต่ละเรื่องอย่างเพียงพอ

ต่อมาจะเป็นการนำเสนอข้อเสนอแนะที่ถูกจัดอยู่ในลำดับที่ 4 และลำดับที่ 5 ซึ่งมีค่าร้อยละที่เท่ากัน คือ 9.52 ได้แก่ บทที่ 3 วิธิดำเนินการวิจัย และเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งอยู่ในบทเดียวกันของรายงานวิจัย โดยคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้

“ระเบียบวิธีวิจัยไม่ถูกต้อง ควรตั้งเกณฑ์การแปลผลสำหรับข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เพื่อจะได้ข้อสรุปที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ Data analysis ไม่ชัดเจน ไม่สามารถแสดงข้อมูลเชิงคุณภาพได้ ยังใช้ระเบียบวิธีวิจัยในการค้นหาข้อมูลยังด้อย และโจทย์การวิจัยไม่ชัดเจน ขาดข้อเสนอแนะที่แหลมคมต่อการวิเคราะห์ การถอดบทเรียนของแต่ละกลุ่มที่นำมาศึกษา ทั้งในแง่ศักยภาพของชุมชน ก็ไรทิศทาง ไรกรอบ โดยเฉพาะการวางกรอบสนทนากลุ่ม หรือแม้การสัมภาษณ์ ยังไม่ได้นำข้อมูลจากการรวบรวมมาใช้แต่อย่างใด ข้อเสนอแนะที่เขียนไว้ จึงไม่มีน้ำหนักและไม่ได้นำผลวิจัยขาดความชัดเจน ทำให้ข้อเสนอแนะมีจุดอ่อนมาก โดยเฉพาะไม่ได้วิเคราะห์จากการวิจัยมาเสนอให้ชัดเจน ขาดการวิเคราะห์เชิงลึก ความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรที่ศึกษา และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกัน ไม่ได้วิเคราะห์ลึกต่อไปว่าแตกต่างกันอย่างไร หรือ มี discussion ต่อไป ถึงสาเหตุที่มีความแตกต่างในปัจจัยต่าง ๆ ชื่อเรื่อง และหัวข้อน่าสนใจแต่กว้างเกินไป ทำให้ตอบโจทย์วิจัยได้ไม่ชัดเจน ระเบียบวิธีวิจัยมีข้อจำกัดในเรื่องแหล่งข้อมูล”

จากข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความเห็นในบทที่ 3 วิธิดำเนินการวิจัย และเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูล มีความตรงไปตรงมาที่สะท้อนให้เห็นถึงความบกพร่องในงานวิจัยที่กล่าวถึงเรื่องของวิธิดำเนินการวิจัย คือ หัวใจสำคัญที่ผู้ทำวิจัยจะทราบว่าจะใช้วิธีใด และทำอะไร เพื่อให้ได้คำตอบจากคำถามการวิจัย และมีวิธีการวิจัยในรูปแบบอย่างไรในการศึกษา เครื่องมือในการศึกษา ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และใช้วิธีการใดในการวิเคราะห์อย่างไร ข้อคิดเห็นดังกล่าว

เป็นไปตามการศึกษาของชาย โพธิ์สิตา (2561) ที่ระบุว่า การมีข้อมูลในการศึกษาที่เพียงพอมาจากการออกแบบการวิจัยที่เหมาะสมกับการศึกษานั้น ๆ ดังข้อความว่า การใช้วิธีการอะไรในการศึกษา วิธีการวิจัยดังกล่าวเหมาะสมสำหรับใช้ทำความเข้าใจเรื่องที่ศึกษาเพียงใด รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องแสดงให้เห็นรายละเอียดของการวิเคราะห์เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าการดำเนินการวิจัยดังกล่าวได้ดำเนินการอย่างโปร่งใส และใช้ข้อมูลอย่างเต็มศักยภาพเพียงใด กระบวนการวิเคราะห์สามารถสามารถตรวจสอบได้เพียงใดว่าข้อสรุปได้มีฐานมาจากข้อมูล ดังนั้นจึงควรใช้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ในการวิเคราะห์อย่างเพียงพอ

สรุปผลการวิจัยและประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

การศึกษากการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัย กรณีการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของบุคลากรสายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยรวบรวมข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากแบบสรุปผลการประเมินคุณภาพผลงานทางวิชาการ และจัดหมวดหมู่ข้อเสนอแนะอย่างมีแบบแผน วิเคราะห์และทำความเข้าใจคุณลักษณะสำคัญ รวมทั้งความหมายของข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของคณาจารย์ที่ยื่นขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการด้วยหลักเกณฑ์ตามประกาศของ ก.พ.อ. ฉบับ พ.ศ. 2550 และพ.ศ. 2560 รวม 70 คน ระหว่างปี พ.ศ. 2553 – 2563 รวมจำนวน 202 รายการข้อเสนอแนะ โดยจำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ชุด คือ ชุดที่ 1 เป็นข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ทางวิชาการ จำนวน 139 รายการ และข้อมูลชุดที่ 2 เป็นข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานวิจัยของผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 63 รายการ เพื่อนำมาจัดรายการหมวดหมู่และกลุ่มคำ และแจกแจงความถี่แต่ละรายการเพื่อหาค่าความถี่และค่าเฉลี่ยร้อยละ เพื่อนำมาจัดลำดับรายการสำคัญตามค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุด 5 ลำดับแรก ของข้อมูลในแต่ละชุด ผลจากการวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 5 ลำดับแรก ได้แก่ บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ การเรียบเรียงเนื้อหา การวิเคราะห์ข้อมูล บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

2. ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ 5 ลำดับแรก ได้แก่ บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 4 ผลการวิจัย บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งและไม่ได้รับการแต่งตั้ง ในประเด็นที่เหมือนกัน ได้แก่ การเขียนงานวิจัยในบทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งผลงานวิจัยส่วนใหญ่ในการอภิปรายผลยังไม่ครบถ้วน ผลการศึกษามีความขัดแย้งกัน ขาดการอภิปรายผลที่เชื่อมโยงเอกสารที่ได้จากทบทวนวรรณกรรมอย่างเหมาะสมและเพียงพอเพื่อสนับสนุนงานวิจัยให้มีความหนักแน่น ไม่สามารถสรุปผลการวิจัยได้อย่างชัดเจน ทำให้เกิดความคลุมเครือ ยังขาดการบูรณาการที่แสดงให้เห็น

เห็นความเป็นเอกภาพ รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะที่ยังขาดความเชื่อมโยงกับผลการศึกษาและข้อค้นพบในงานวิจัย การให้ข้อเสนอแนะที่กว้างเกินกว่าผลการวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ได้จริง และที่สำคัญการให้ข้อเสนอแนะควรอ้างอิงจากข้อค้นพบในงานวิจัยเป็นสำคัญ ในประเด็นดังกล่าวจัดว่าเป็นข้อบกพร่องที่พบในงานวิจัยที่นำมายื่นขอตำแหน่งทางวิชาการเป็นส่วนใหญ่ รวมถึงการนำเสนอเนื้อหาในบทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อย่างที่ทราบกันดีว่า 2 บทนี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันซึ่งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการทบทวนวรรณกรรมยังไม่ครอบคลุม ไม่ครบถ้วน ควรแสดงให้เห็นงานที่หลากหลายเพื่อให้เห็นประเด็นที่ชัดเจน และยังขาดการสังเคราะห์งานให้มีความลุ่มลึก และปริมาณที่เพียงพอเหมาะสมไม่น้อยหรือมากเกินไป ที่สำคัญคือต้องตรงกับงานวิจัย รวมถึงควรมีการจัดระเบียบการนำเสนออย่างเป็นระบบ ในประเด็นนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของอุทัย หามนตรี (2560) ได้ทำการศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ และจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ในประเด็นด้านผลการวิจัย และการอภิปรายผลงานวิจัย คือ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้องมีปริมาณมากพอ และการอภิปรายผลจะต้องข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ด้วย

ดังจะเห็นได้ว่าการเขียนงานวิจัยในบทที่ 2 กับบทที่ 5 มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันและกัน ผลงานวิจัยที่นำมายื่นขอตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่มักยังมีข้อบกพร่องในเรื่องนี้ รวมทั้งเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อมูลทั้ง 2 ชุด พบว่าผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการยังขาดการวิเคราะห์ข้อมูลที่ชัดเจน การวิเคราะห์ยังไม่ถึงระดับลึกซึ้ง สำหรับประเด็นเรื่อง การเรียบเรียงเนื้อหา ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง บทที่ 4 ผลการวิจัย และบทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ถือได้ว่าเป็นข้อเสนอแนะที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการจะ

ละเอียดไม่ได้ เพราะในกระบวนการวิจัยนั้นล้วนแล้วสำคัญ ซึ่งในแต่ละบทของงานวิจัยได้มีการแบ่งส่วนของเนื้อหาในการนำเสนอตามรูปแบบกระบวนการวิจัยที่ชัดเจนเป็นมาตรฐานสากล และแต่ละบทมีหน้าที่ของตัวเองอยู่แล้ว การเขียนงานวิจัยโดยให้ข้อมูลอย่างเพียงพอเกี่ยวกับทุกเรื่องในกระบวนการวิจัย เพื่อให้ผู้อ่านเห็นว่าผลการวิจัยที่เสนอนั้นมีที่มาที่ไปที่น่าเชื่อถือ ต้องให้ข้อมูลอย่างเพียงพอสำหรับสิ่งที่ทำในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ตั้งแต่การคำถาม กำหนดวัตถุประสงค์ การทบทวนวรรณกรรม กรอบแนวคิด ทฤษฎี กลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งการเลือกและการเข้าถึงกลุ่มตัวอย่าง ข้อมูล การเก็บข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล (ชาย โพธิ์สิตา, 2564)

ทั้งนี้ ในการข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยโดยความเห็นให้ผ่านตามเกณฑ์การประเมินในการเสนอขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ ต้องมีคุณภาพอยู่ในระดับดีขึ้นไป ซึ่งได้กำหนดไว้ว่า “ระดับดีเป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมในระเบียบวิธีวิจัยซึ่งแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์ได้” ซึ่งในงานวิจัยของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน 116 ผลงาน ที่กล่าวมาข้างต้นนั้น มีข้อเสนอแนะที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมิน โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะสรุปได้ดังนี้ “เป็นงานวิจัยที่มีกระบวนการวิจัยทุกขั้นตอนถูกต้องเหมาะสมกับระเบียบวิธีวิจัย แสดงให้เห็นผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์จากแหล่งข้อมูลอ้างอิงที่หลากหลาย เชื่อถือได้ แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทางวิชาการ มีประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ผลงานแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มีความรู้ ผู้รอบรู้ ในสาขาที่เสนอขอเป็นอย่างดี มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ทันสมัยน่าสนใจดีมาก และมีความใฝ่รู้ทางวิชาการ ผลงานวิจัยแสดงให้เห็นความรู้และความสามารถของผู้วิจัยได้เป็นอย่างดี มีรูปแบบและแสดงขั้นตอนตามระเบียบวิธีวิจัยได้

ข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ ถ่ายทอดงานวิจัยออกมาโดยย่อ แต่มีเนื้อหาหลักครบถ้วนและน่าสนใจ”

ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงมุมมองประเด็นสำคัญในการให้ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งและไม่ได้รับการแต่งตั้ง เมื่อนำข้อเสนอแนะทั้งหมดมาจัดหมวดหมู่ตามรายการบทของงานวิจัยแล้วพบว่าข้อเสนอแนะที่ต้องพึงระวังส่วนใหญ่จัดอยู่ในหมวดหมู่บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 3 ของผลงานวิจัย

2. ทำให้มีข้อมูลสนับสนุนให้แก่คณาจารย์ผู้ยื่นขอตำแหน่งทางวิชาการเพื่อสร้างความตระหนักในคุณภาพของผลงานวิจัย และข้อพึงระวังในการทำผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ผลการศึกษาพบว่าข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อผลงานทางวิชาการประเภทงานวิจัยของผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการลำดับแรกได้แก่ บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นไปในทิศทางเดียวกับผู้ที่ไม่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ทั้งนี้ผู้วิจัยคาดหวังที่จะได้รับการพิจารณาผลงานผ่านหรือไม่ผ่านอาจจะอยู่ในดุลยพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิที่สนใจในรายละเอียดประเด็นย่อย ๆ ที่แตกต่างกัน เช่น เครื่องมือการวิจัย การสุ่มตัวอย่างที่มาเป็นตัวแทนประชากรในการศึกษา เป็นต้น

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยจะนำข้อค้นพบข้างต้นเป็นโจทย์วิจัยในการศึกษาเพิ่มเติม โดยการสัมภาษณ์คณาจารย์ผู้มีแนวโน้มจะยื่นขอตำแหน่ง

ผู้ที่กำลังทำวิจัย และผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแล้ว ในมุมมองของผู้ทำวิจัยว่ามีความเห็นสอดคล้องหรือมีข้อถกเถียงอย่างไรต่อผลการประเมินตามรายการดังกล่าว

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และรองศาสตราจารย์ ดร.อัลญาน์ สมุห์เสนีโต ผู้ให้คำปรึกษาในทุกขั้นตอนการทำวิจัย รวมทั้งการตรวจแก้ไขงานวิจัยให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐยาภรณ์ วรศักตยานันต์ ให้ความอนุเคราะห์การแปลและเรียบเรียงภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- การเขียนรายงานการวิจัยแบบฉบับสมบูรณ์ (2564, 1 มกราคม). researcherthailand. <https://researcherthailand.co.th>.
- ชาย โพธิ์สิตา. (2550). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- . (2564). *ศาสตร์และศิลป์การวิจัยเชิงคุณภาพ คู่มือนักศึกษาและนักวิจัย สังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 9). อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ชำนาญ ปาณวงษ์. (2563). *ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณัฐพัชร์ อภิรุ้งเรืองสกุล และ ประสพชัย พสุนนท์. (2562). *อภิปรายผลการวิจัยเชิงปริมาณ สำหรับนักวิจัยมือใหม่*. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัย

ศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ), 12(6), 234-243.

นคร เสรีรักษ์ และ ภรณ์ ติราชกูร์วิเศษ. (2555). *วิจัยไม่ใช่เรื่องยาก*. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ พ.ศ. 2559. (2559, 21 มิถุนายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 133 ตอนที่ 53 ก หน้า 17.

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2550. (2550, 2 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 124 ตอนพิเศษ 39 ง หน้า 1 - 11.

ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. 2560. (2560, 31 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนพิเศษ 265 ง หน้า 43 - 55.

สุภางค์ จันทวานิช. (2561). *วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัย หามนตรี. (2560). *ศึกษาข้อเสนอแนะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ในการพัฒนาระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการของคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 36(3), 158-183.